

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/205/2014
Identifikačné číslo spisu:	5012200976
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5012200976.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci navrhovateľa: W. W., nar. XY, bytom V., prechodne K., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. 4244-3/2012-BA z 10. októbra 2012 - o výšku úrazovej renty, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 02. októbra 2014, č.k. 25Sd/315/2012-78, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 02. októbra 2014, č.k. 25Sd/315/2012-78, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 02. októbra 2014, č.k. 25Sd/315/2012-78, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo 4244-3/2012-BA z 10.10.2012, ktorým podľa § 272 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „ZSP“) rozhodla, že navrhovateľ má od 01.01.2004 nárok na úrazovú rentu v sume 201,50 € mesačne a súčasne rozhodla o zvýšení (valorizácii) úrazovej renty vždy od 01.januára kalendárnych rokov 2005 až 2012.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal preukázané, že Okresný súd v Martine rozsudkom č.k. 7C/213/2010-108 zo 14.04.2011 určil, že dohoda uzavretá medzi navrhovateľom a jeho zamestnávateľom o výške náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti za obdobie od júla 2003 do decembra 2003 v sume 10 417 Sk brutto, 9 067 Sk netto, je neplatná a súčasne určil, že suma náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti (ďalej len „náhrada za stratu na zárobku“) navrhovateľovi patrí k 31.12.2003 vo výške 201,50 € (6 070 Sk). Uvedený rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/237/2011 z 21.06.2012 a nadobudol právoplatnosť dňom 28.06.2012. Na tom základe krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa, ktorá vychádzala z vyššie uvedenej sumy náhrady za stratu na zárobku, sumu úrazovej renty, ktorá navrhovateľovi patrí od 01.01.2004, určila sumou 201,50 € mesačne správne, a preto toto

rozhodnutie potvrdil podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že z rozsudku najvyššieho súdu sp.zn. 7So/132/2009 vyplýva, „prečo sa mne odškodňovanému nemôže fiktívna mzda výšky odškodnenia „renty“ odrátavať - strhávať. Odporkyňa výpočet odškodňovania „renty“ nezmenila a od 01.januára 2004 mne spôsobuje finančnú ujmu značného rozsahu. Toto rozhodnutie, ktoré láme právnu silu rozsudku ... 7So/132/2009 krajský súd v rozsudku 25Sd/315/2012-78 odobril - legalizoval.“

Navrhovateľ žiadal vydať platobný rozkaz na ťarchu odporkyne a zaviazal odporkyňu vyplatiť mu v celku doteraz zadržiatu sumu, ktorá mu bola odrátavaná z výšky odškodnenia, a to od 01.01.2014 do 01.01.2015 a od výplatného termínu za január 2015 mu zvýšiť výplatu odškodnenia o tzv. fiktívnu mzdu.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny. Trvala na správnosti svojho rozhodnutia, keďže úrazovú rentu vypláca od 01.01.2004 v súlade s § 272 ods. 3 ZSP v sume určenej právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Martine v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline. Poukázala i na skutočnosť, že Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosť navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/237/2011 z 21.06.2012 odmietol uznesením sp.zn. IV. ÚS 113/2014-10 zo 06.03.2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie rozhodnutia odporkyne o výške úrazovej renty podľa § 272 ods. 3 ZSP.

Podľa § 273 ods. 1 ZSP Sociálna poisťovňa od 1. januára 2004 preberá od zamestnávateľa výplatu plnení vyplývajúcich zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania, ktoré vznikli pred 26. novembrom 1993 a od zamestnávateľa, ktorý mal podľa osobitného predpisu postaviť štátneho orgánu, nároky vzniknuté pred 1. aprílom 2002 vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania.

Podľa § 272 ods. 2 ZSP nároky na výplatu plnení uvedených v odseku 1 sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. Ak nárok na výplatu týchto plnení trvá aj po 31. decembri 2003, poskytujú sa v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003.

Podľa § 272 ods. 3 ZSP náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003, a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003. Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 primerane.

V konaniach o náhrade za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a o náhrade za stratu na dôchodku, ktoré neboli právoplatne skončené do 31. júla 2006 (§ 272 ods. 5), sa po tomto dni rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. Táto náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ak nárok na ich výplatu trval aj po 31. decembri 2003, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu a poskytujú sa v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 po zvýšení podľa tohto zákona. Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 rovnako. Spory o nárokoch podľa odsekov 9 a 10 rozhodujú súdy (§ 272 ods. 9 a ods. 11 ZSP).

Medzi účastníkmi bola sporná výška náhrady za stratu na zárobku, ktorá navrhovateľovi patrila k 31.12.2003 a ktorá má byť navrhovateľovi ako úrazová renta poskytovaná od 01.01.2004 ako úrazová

renta.

Domnienka navrhovateľa, že odporkyňa nebola oprávnená rozhodnúť o nároku na úrazovú rentu od 01.01.2004 v sume 201,50 € mesačne a že teraz preskúvaným rozhodnutím odporkyňa rozhodla v rozpore s právnym názorom najvyššieho súdu, ktorý vyslovil v rozsudku sp.zn. 7So/132/2009, je mylná.

Rozsudkom najvyššieho súdu sp.zn. 7So/132/2009 z 20.05.2010 bolo predchádzajúce rozhodnutie o úrazovej rente zrušené a vrátené odporkyni na ďalšie konanie s tým, že odporkyňa nemá právomoc rozhodovať o výške sumy, ktorá navrhovateľovi patrí od 01.01.2004 a súčasne, že ak sa odporkyňa domnieva, že výška náhrady za stratu na zárobku, ktorú navrhovateľovi vyplácal zamestnávateľ do 31.12.2003, nie je správna, má možnosť obrátiť sa na všeobecný súd. Najvyšší súd teda v uvedenom rozsudku vyslovil len to, že odporkyňa nemôže sama určovať, aká výška náhrady za stratu na zárobku navrhovateľovi patrila k 31.12.2003 a že v prípade pochybností o správnej výške tejto náhrady sa odporkyňa môže obrátiť na súd s návrhom na určenie, v akej sume táto náhrada skutočne patrila k 31.12.2003.

Odporkyňa konala v intenciách rozsudku sp.zn. 7So/132/2009 a návrh na určenie sumy náhrady za stratu na zárobku k 31.12.2003 podala na Okresný súd Martin. Tento súd rozsudkom č.k. 7C/213/2010-108 zo 14.04.2011 určil nielen neplatnosť dohody o výške náhrady za stratu na zárobku, ktorú uzatvoril navrhovateľ so svojím zamestnávateľom, ale súčasne určil aj výšku náhrady za stratu na zárobku, ktorá navrhovateľovi patrila k 31.01.2003, a to sumou 6 070 Sk, t.j. 201.50 €.

Rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/237/2011 zo 17.05.2011 a nadobudol právoplatnosť dňom 28.06.2012. Dovolanie navrhovateľa proti tomuto rozsudku bolo odmietnuté uznesením najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/350/2012 zo 14.05.2013; uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 113/2014 - 10 zo 06.03.2014 bola odmietnutá aj sťažnosť navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 10Co/237/2011.

O výške náhrady za stratu na zárobku, ktorá navrhovateľovi patrila k 31.12.2003, teda v súlade s § 272 ods. 9 ZSP, rozhodli súdy právoplatným rozsudkom.

V zmysle § 159 ods. 2 OSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. Je teda záväzný aj pre Sociálnu poisťovňu ako verejnoprávnu inštitúciu zriadenú na výkon sociálneho poistenia (§ 120 ods. 2 ZSP).

Z preskúvaného rozhodnutia vyplýva, že suma úrazovej renty od 01.01.2004 sa rovná sume náhrady za stratu na zárobku, ktorá podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline navrhovateľovi patrila k 31.12.2003, t.j. suma 6 070 Sk = 201,50 € (netto) mesačne.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že odporkyňa preskúvaným rozhodnutím určila sumu úrazovej renty v súlade s § 272 ods. 2 a ods. 3 ZSP. Rozsudok krajského súdu preto odvolací súd potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správny.

O trovách konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v tomto konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.